

Eckbackens skola t Sparreholm var sig inte lik i lördags. Tystnaden hade förbytt i toner från ett dusin fioler, hanterade av unga spelare från olika delar av Sörmland. Så det var kanske inte underligt att en och annan skoledig elev förundrad spanade in genom fönstret för att se vad som pågick.

Sedan ett antal år tillbaka anordnar Södermanlands Spelmansförbund sin årliga ungdomskurs i Sparreholm. Då är det slängpolska, schottis och vals som gäller i Eckbacken istället för svenska och matte.

För folkmusiken är det förstås viktigt att fånga upp ungdomarna, de som så småningom ska föra musiken och traditionerna vidare. På ungdomskurserna blandas spelglädjen med glädjen i att träffa likasinnade kompisar. Och, förstås, det spännande i att lära sig nya låtar och få tips om detaljer som går att förbättra.

Vartefter ungdomarna samlades till dagens övningar stod tre instruktörer redo att ta hand om dem. Spelmansförbundets egen "utbildningsminister" Leif Johansson hade för dagen hjälp av Birgitta Andersson och Roger Tallroth. Alla tre laddade med musik som skulle läras ut och tips och synpunkter på hur låtarna skulle spelas.

— Jag är uppväxt med folkmusik. För mig är det naturligt att spela, berättade Birgitta Andersson innan dagens övning drog igång på allvar.

Det blir slängpolska...

Birgittas första grupp består av Anna, Pernilla, Amelie, Joakim och Patrik. Alla med flera års spelande bakom sig. För att alla ska ha utbyte av kursen väjjer Birgitta ut låtar som ingen av de fem kan tidi-

Pernilla Stenström från Strängnäs och Patrik Andersson från Eskilstuna var två av de spelsugna ungdomarna på kursen i Sparreholm.

gäller, om nu någon trodde det. Här talar instruktör och elever tonspråk med varandra. Birgitta spelar första repriserna i slängpolskan. Tar om igen. En gång, två gånger, medan de övriga lyssnar. Så uppmanar hon:

- Följ med när ni tycker att ni kan...

Det går ett par minuter med intensivt lyssnande. Sedan faller en efter en in i spelet. I början är tempot lågt, stråken lite osäkra.

Men det dröjer inte länge förrän alla fem spelar med, melodin får fastare konturer, tempot ökar.

Andra repriserna i slängpolskan visar sig vara försedd med en lindrigt sagt "intressant" passage. Det rynkas pannor och det hörs en och annan förtretad kommentar när melodin inte riktigt blir den tänkta.

Men det är en fråga om några få minuter. Sedan trillar tonerna ut i rummet — i rätt ordning.

— Den är ganska "mullig", tycker Birgitta om slängpols-

Här vore det omänskligt att inte fela».

Det blir slängpolska. Efter Widmark, en av de verkligt stora i sörländsk folkmusik. Här är det inte noter som

- Jag FÖRSÖKER vara arg, försäkrade Joakim Vikström.

- Jag är uppvuxen med folkmusik, berättade instruktören Birgitta Andersson: ¹

lilla självlärande at gätgel omkring henne:

— Ni fem har ju kommit så långt att det inte är särskilt svårt att lära en ny melodi. Vad det handlar om är att få stil på den...

— Ta med er en sträng på nervägen, tipsar Birgitta för att få spelet att låta fylligare.

— Har ni förresten anmält er till Zornmärkesuppspe-lingen i Nyköping, undrar hon i nästa andetag och puffar för riksspelmansveckan i juni.

Spelar ensamma

Sedan kommer stunden när Birgitta lägger ner sin fiol och låter ungdomarna spela ensamma. Fem unga folkmusiker spelar en låt de inte kunde för en timma sedan. Traditionen förs vidare.

Efteråt visar det sig att Birgitta inte alls bara suttit tyst och lyssnat. Hon har räknat tempo.

— Det låter rätt bra. Ni spelar 96 just nu. Slängpolska ska vara 108...

Den verkliga prövningen återstår dock fortfarande. En och en ska spela den nya låten inför de övriga. Få kritik. Positiv och negativ.

— Du är för "snäll" när du spelar, säger Birgitta till nästan alla.

— Ändå försökte jag vara arg, försäkrar Joakim.

— Du såg åtminstone arg ut, konträr Patrik.

När gruppen bryter upp är det dags för lunchpaus. Hung- riga spelmän spelar inte så bra. Sedan vidtar eftermid- dagspasset med nya låtar.

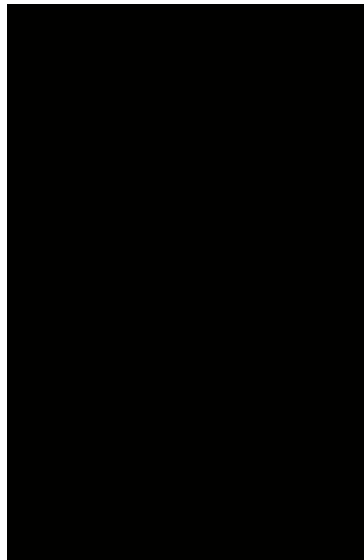
Och så väntar förstås kväl- lens dans i Folkets Hus.

Gissa vilken sorts musik det blir...?

Arne Lind

"Stämmningsfullt" värre när Birgitta Andersson och Anna Stenström får fiolerna att ljuda lika.

Patrik Andersson, en av medlemmarna i gruppen Folkton som för ett par veckor sedan vann länsfinalen i Musik Direkt.